

JÁTÉK A SZÁMOKKAL

A számok beszélnek, ha megfelelően találják és értékelik őket. Nem megfelelő környezetben, beállításban ámítanak, csalnak, megtévesztenek.

Néhány napja olvastam, hogy az egyik tömegszervezet jelentése szerint egy bizonyos napon kb százharmincezen vettek részt a különböző rendezvényeken egy bizonyos alföldi pusztán.

A gyűléseken megjelenő tömeget kétféleképpen lehet „megszámolni”. Az egyik – a legjobb – módszer a légifelvétel. Egy rácsos beosztású átlátszó műanyag lapot teszünk a felnagyított fényképre. Megszámoljuk az egyik négyzetben található fejeket s megszorozzuk a tömeg által betöltött kockák számával.

A másik másik – kevésbé pontos, de olcsó – módszer szerint lemérjük a tömeg által elfoglalt tér nagyságát négyzetméterben és azt megszorozzuk az egy négyzetméteren állók számával. Ez átlag kb 3 személyt jelent. Az első sorokban akár négy is lehet, de hátrább ez lecsökken kettőre, majd a legutolsó sorokban egyre.

Tehát a Hősök terének kapacitása – ha 100 méterszer ötven méterre, azaz 5000 négyzetméterre tesszük, legjobb esetben 15,000 ember. Ha a környező terek-utcák kapacitását háromszorosra becsüljük, összesen hatvanezerre (60,000) jön ki a maximum létszám. Már ez is szép tömeg, ezeknek a szállítása is komoly feladat a tömegközlekedés számára.

Az előbb említett alföldi pusztán állítólag 130,000 ezren jelentek meg szombaton. Számoljunk csak egy kicsit:

Azon a napon a három rendelkezésre álló vonattal jó, ha háromezer személy érkezett. Tehát marad 127,000 ember. Ebből talán kétezen érkeztek gyalog, kerékpárral a környező településekből. Talán öt ezren érkeztek buszokkal.

A maradék 120,000 személyt elosztom – gépkocsikként 5 személlyel, kapok 24,000 gépkocsit. Ha a tárolásra és utakra csak 10 négyzetmétert számítok kocsikként, az 240,000-re, azaz 24 hektárra jön ki. Szép nagy terület, a pusztán lehet is ennyi, de..24,000 gépkocsinak utak is kellenének. Ugyan mennyi volt a környező utak óránkénti kapacitása, beleszámítva a parkoló helyre való betüremkezést is. A tetejében a buszokat is el kell helyezni valahol.

Az ember elvárná egy katonatiszt szervezőtől, hogy értsen valamit legalább egy gépkocsizó ezred felvonulási és menetigényeiről és ne szédítse a jónépeket irreális számokkal...

A másik, sokkal súlyosabb átverés, a külföldi cégek magyarországi beruházási összege. Tegnap olvastam egy gumigyár gyártási kapacitásának növeléséről. Megint csillagászati összegekről beszélnek, aminek csak egy nagy szépséghibája van. A gyárnak valószínűleg elég sokba kerül a beruházás, de biztosan nem a jelzett összegbe. A tényleges befektetésnek összetevőiről egy szót sem szóltak. Ez kb így néz ki:

20% találmányok és a know-how-t átadó szakértők

50% behozott gépek (robotok, szállító eszközök, szerszámgépek, szerszámok, nyersanyag

10% ide telepített adminisztrátorok, munkavezetők, szakértők, igazgatók.

A maradék 20% - ha annyi – elmegy a telekre (ha nem ingyen kapták), az építkezési anyagra (ha nem osztrák cementet és téglát, olasz tetőfedő anyagot, amerikai festéket stb. használnak), építkezésre. Engedélyek beadására és különböző állami segélyek intézőinek megkenésére.

Tehát a nagyhangú bejelentés számunkra nem jelent mást, mint a munkások bérét. Az sem semmi, de azt is megvásárolja a (pártunk és)kormányunk különböző kedvezményekkel, adó elengedésekkel. Tehát a nagy hangon bejelentett újabb befektetés számunkra nem jelent semmit, csak munkahelyet, amit akkor visz el a gyár olcsóbb országba, amikor akar.

Az itteni gyárak hasznát is szépen dézsmálják. Egyik ismert eszköz a túlszámlázás. Például, ha valaki felhívja a külföldi anya céget egy kis tanácsért, vagy egy rajzért, legalább ezer dollárt számolnak fel érte. Ilyenformán akár az egész hasznot is le tudják fölözni. A mégis kimutatható hasznot persze devizában küldik haza..

Ha netán beindítják a makói gázmezők termelését, csak a 12% (?) bányajövedékre számíthatunk. Ennek se örülünk. Ugyanis ha az egész termelést mi használjuk fel, természetesen világpiaci vagy ahhoz közeli árat kell fizetnünk érte. Az óriási hasznot pedig devizában viszi ki a külföldi vállalat. Ilyenformán jobban járunk, ha attól vennénk a gázt, amelyik országba egyenértékű exportunk van vagy kiépíthető.

Az egyedüli megoldás a szerződés felbontása lenne – ha merne ilyet tenni a kormány. A magyar szakértelem, fúrás technikai felkészültség és a gépi berendezés rendelkezésünkre állna.

Magyaródy Szabolcs

2013-01-30